

**НАРОДНИ ПОКРЕТ
ОТПОР!**

**ЗА
ОПСТАНАК
НА КОСОВУ И МЕТОХИЈИ**

ИЗВЕШТАЈИ

КОСОВО И МЕТОХИЈА – ИЗВЕШТАЈ

Отпор! је протекла два месеца провео на Косову и Метохији са циљем да сагледа целокупну ситуацију живота Срба у овом делу наше земље. Отпор је обишао већину места на Косову и Метохији. Разговарао је са готово свим водећим политичарима косовско-метохијских Срба, представницима Међународне заједнице, са монаштвом и становништвом, сагледавајући њихове потребе, њихове страхове и очекивања.

ПОЛИТИЧКА СИТУАЦИЈА - У извештај су унети утисци од места до места, како би се уочила сва различитост живљења и мишљења, међу Србима, који су присиљени да живе у неколико мањих или већих енклава, или, буквално, у гету. Супротни ставови и међусобна оптуживања, уносе додатну конфузију у ионако компликован живот наших људи. Сваки Србин на овом подручју осећа одбаченост и небригу државе, иако постоје заједнички ставови око којих би се морали ујединити. Владе би требале да се ангажују око стварања стратегије коју би користили у наступима према међународној заједници, Албанцима и према српском живљу на Косову и Метохији. Платформе коју би све политичке опције поштовале у својим наступима и политичком деловању. Значај таквог окупљања био би велики нарочито за Србе који су остали на Косову и Метохији, као и за оне који имају жељу да се врате на своја огњишта.

Састанци на нивоу експерата морају се што пре организовати због новонастале ситуације, а заједнички став по питању изласка Срба на изборе, по нашем мишљењу, је неопходан.

ХУМАНИТАРНИ АСПЕКТ – Хуманитарни аспект наших посета кренуо је са првим одласком и сводио се на одношење хране. Сагледавајући ситуацију на терену покушали смо да установимо какав је живот становништва, њихове потребе у храни, лековима, степену информисаности, начину комуникације међу енклавама и унутар њих, и свим другим питањима која се тичу опстанка Срба на Косову и Метохији. Потребне за организацијом српских енклава превазилазе могућности њихове организације и апел је да се држава више укључи у решавање овог питања. Урбанизацију сврставамо у хуманитарну помоћ јер она буквално у појединим местима представља живот и опстанак. Потребне за телефонима, радио-станицама, телевизијским и радио сигналом су стварне и реалне. Мобилни телефони и аматерске радио-станице могу да спрече и предухитре терористичке нападе Албанаца као и да обавесте о евентуалним жртвама. ТВ и радио сигнал су потребни због лошег информисања на српском језику у подручјима у којима живе Срби.

ПРИШТИНА

До доласка КФОР-а 1999. године, у Приштини је живело око 44000 Срба. Данас их је у овом граду остало двестотињак. Већи део, њих 120, живи у згради ЈУ-програма. Зграда је изолована и чувана од стране британског КФОР-а. Град Приштина и околна насеља су у надлежности британског КФОР-а, од Косовог Поља на запад надлежност преузима норвешки КФОР, до Грачанице на југу где надлежност преузимају припадници шведског КФОР-а. Срби који живе у згради ЈУ-програма апсолутно су ограничени на кретање унутар зграде. Сваки излазак из зграде носи ризик физичких напада од стране Албанаца. Чак и када су у пратњи припадника британског КФОР-а, Срби нису заштићени од вербалних напада и вређања или плувања. Зграда је у неколико наврата каменована и нападана чак и бомбама. И поред тога што у истој згради живе и припадници УНМИК-а, напади не изостају. Срби из ове зграде, који раде, до посла стижу превозом УНМИК-а, али често су принуђени да иду и пешице, на сопствени ризик.

Остатак Срба у Приштини живи растркано по целом граду, углавном у становима у изолацији, окружени Албанцима и не крећу се нигде. Мања група Срба је груписана око старе приштинске цркве. Тих неколико српских кућа као и сама црква окружени су бодљикавом жицом, а на улазу стоје наоружани британски војници, без чије дозволе се не може ни прићи цркви. У самом центру Приштине налази се недовршен храм Светог Спаса. То велелепно здање такође је под заштитом британског КФОР-а, али на веома специфичан начин. Наиме, како је храм у неколико наврата гађан бомбама, а једанпут замало и миниран, припадници КФОР-а су били принуђени да се уселе у храм, да ту спавају и живе, и на тај начин својим телима штите ову светињу. Од момента њиховог уселења Албански напади су престали, јер не желе директан сукоб са Британцима. На жалост Британски војници нису показали дужно поштовање према месту у коме бораве, те су у храм унели и пољски ВЦ, који је тек после интервенције нашег свештеног лица из Грачанице, уклоњен.

ДЕВЕТ ЈУГОВИЋА, ДОЊА БРЊИЦА, ГОРЊА БРЊИЦА

Ова три, за сада већинска српска села налазе се на неколико километара северно од Приштине и под заштитом су британског КФОР-а. Живот људи у овом селу чини се готово немогућим. Села су окружена албанским селима а међусобно су повезана друмом који води кроз њиве и ливаде, које се убрзано продају Албанцима. Самим тим, комуникација и промет унутар ове енклаве је отежан и није безбедан. Највећи проблем житеља ових села јесте тај што не могу безбедно да одлазе на рад у њиве и поља, јер ризикују да буду убијени чим се тамо појаве, због близине албанских села. Дакле онемогућено им је да се својим радом издржавају и прехране. Због те немогућности сељаци почињу да продају своја имања Албанцима, а сваком продајом Албанци су све ближе самом селу, те страх постаје још већи. Два пута недељно под пратњом КФОР-а један аутомобил одлази до Грачанице да би набавио хлеб за сва три села. Из тог разлога је један житељ села Девет Југовића покренуо иницијативу да се отвори српска пекара у том селу. У сарадњи са британским КФОР-ом, уређен је простор за пекару и ускоро би она требала да почне са радом. Чека се само генератор потребан за производњу струје за пекару (обзиром да Албанци често секу струју тим селима), који су обећали припадници КФОР-а.

У овим селима има доста деце, основаца и средњошколаца, који на наставу долазе у пратњи наоружаних војника. На жалост деци недостају основна средства за рад, књиге и свеске.

За време боравка наше делегације на Косову и Метохији, један човек је киднапован из села Доња Брњица, пронађен је мртав, два дана касније.

КОСОВО ПОЉЕ

1967. године у овом месту живео је један једини Албанац. Данас у Косовом Пољу има свега тридесетак српских кућа од којих је преко 90% већ на продају. У почетку Албанци су нудили огромне суме новца (300.000-600.000 немачких марака) за српске куће. После продаје првих кућа, ефектом домина кренула је распродаја српске земље и имовине. Ово је иначе један од највећих проблема на Косову и Метохији. Пример продаје Косова Поља је најдрастичнији, јер нема ни говора о повратку Срба у ово место. Једноставно немају где да се врате. Треба што хитније спречити Албанце у намери да новцем иселе Србе са овог подручја Српска страна би требало да захтева мораториј на све купопродајне уговоре од 01.01.1998. године.

ГРАЧАНИЦА

Село у централном делу Косова и Метохије, недалеко од Приштине, које заједно са селом Чаглавица чини централну српску енклаву. Комуникација између два села одвија се безбедно путем који је направљен недавно. Пре уласка у Грачаницу, пролази се кроз село Ајвалија које је албанско, и наслања се на Грачаницу. На уласку у ову енклаву, налази се контролни пункт шведског КФОР-а.

У овој енклави делује више политичких организација, подељених у три фракције. Једну политичку групу чине политичари окупљени око СНВ и Његовог Преосвештенства Владике Артемија и др Раде Трајковић. Њихове активности усмерене су ка КФОР-у и УНМИК-овој цивилној мисији на Косову и Метохији, покушавајући да кроз институције које је поставила цивилна мисија (ПАВК и КТС), дођу до што бољег положаја српског становништва на Косову и Метохији. Друга политичка струја окупља се око господина Момчила Трајковића (Савезни Комитет за Косово и Метохију) који своју активност покушава да веже што више за Београд, истичући да су они легитимни представници власти. Трећу групу чине симпатизери и представници бивше власти. Ова група истакнуте своје активности везује за деловање Срба са севера Косова.

Грачаница је због живе политичке активности у самом манастиру постала главни центар за подручја око Приштине или друге удаљеније манастире и енклаве. Манастир свакодневно прима информације о стању Срба у енклавама, прима путнике из удаљених крајева, стране дипломате, представнике мисија и политичара. Током наше посете манастир су само у једном дану посетили православни Копти из Етиопије; Грчки свештеник при КФОР-у; представник посматрачке мисије ЕУ; становници и свештеник из Новог Брда; шеф специјалне Британске јединице за обезбеђење високих личности; представници СНВ-а Косова и Метохије; рођаци несталих и многи други. У манастир се долази свакодневно по помоћ и савет од Њ. П. Владике Артемија, који несумњиво има највећу снагу и ауторитет, укупно међу свим православним становницима и репутацију у међународним круговима.

Улазак и излазак из села обезбеђује шведски Кфор, на два контролна пункта (Checkpoint), опасаног жицом са зауставним препрекама постављеним на путу. Примећено је да кроз село, без веће контроле (легитимације, понекад контроле пртљага) пролазе често Албанци, лако уочљиви због нових KS регистарских таблица, јединствених за њихов ентитет. Кроз село такође пролазе и аутобуси и камиони са истим регистарским таблицама. Задржавање таквих возила у селу и испред манастира није дозвољено.

Село је снабдевано продавницама и постоји друштвени живот. Ова енклава има средњу школу са 1500 ученика (800 основаца и 700 средњошколаца).

За Србе проходан је коридор поред атара Албанског села Ајвалија до поново српског села Чаглавица. Између је такође контролни пункт. Албанци овде редовно излазе у поља и обрађују своје њиве.

Телефонска комуникација са овом енклавом је изузетно отежана. Телефонска веза се може добити или рано ујутру или касно увече. Постоји и мобилна телефонија (063), а њено коришћење зависи од јачине сигнала, који је генерално слаб. Иначе, тај сигнал, постоји у Приштини. За комуникацију са местима јужно од Грачанице користи се радио аматерска веза, а такође може и да послужи за прослеђивање информација на север. Овај систем комуникације је најчешћи.

РТВ сигнал са програмом из централне Србије, не може се пратити, осим лошег пријема РТС2, или преко сателита. У Чаглавици је након двогодишње иницијативе Владике Артемија пре неколико месеци основан информативни радио на српском језику – КИМ радио. Штампала долази са закашњењем и до две недеље, јер не постоји организована достава штампе. Информисаност је генерално лоша.

КФОР који је стациониран на овом подручју, је из Шведске и има један од тежих задатака да заштити Србе у овој енклави. Становништво је задовољно овим саставом, за разлику од британског КФОР-а који је ту био стациониран раније. У разговору са официрима шведског КФОР-а, успели смо да објаснимо циљ наше посете и наишли смо на разумевање у нашим настојањима да допремамо хуманитарну помоћ, и покушамо да анимирамо представнике

политичких струја на Косову и Метохији, као и власт Београду, јер како рече један њихов официр, "чини нам се да више радимо за Србе овде, него што то ради власт у Београду".

ПРИЗРЕН

Срба у Призрену има тек стотињак и већина их је смештена у кућама изнад зграде призренске богословије, а њих двадесет у самој згради. Ови људи из зграде нису изашли две године. Богословија је опасана жицом и одређено време морали смо да сачекамо на дозволу за улазак. Немачки КФОР нам је забранио кретање изван зграде богословије. Наше појављивање у згради Србима је изгледало као право чудо. Живот у оваквом окружењу деловао је на сваког становника овог гета, и изазвао тешке психичке и здравствене проблеме. Свакодневни су случајеви менталног растројства људи, неконтролисаног излива беса. У згради смо затекли и малог дечака који, већ две године тврди да има 12 година. У разговору са њима закључили смо да не знају шта се дешава ван простора у којем живе. Немају ТВ-сигнал (осим програма на Албанском), новине тамо не долазе, а ми смо били једини људи из Србије који су их посетили од краја рата. У селима око Призрена немачки КФОР је малобројним Србима поделио специјалне пиштаљке и у случају опасности они треба да запиште и КФОР шаље патролу на лице места. Отац Илија се сваки дан, два пута чује са сваким Србином из Призрена. У колико се неко од њих не јави на телефон, отац Илија алармира КФОР и они одмах шаљу патролу да извиди да се није шта десило (Албанци често секу телефонске линије Србима). На богослужењу, на недељним литургијама присуствује око двадесет до тридесет Срба, само њих троје до четворо долази без пратње.

Помоћ у лековима за ове људе је хитна, нарочито лековима који су карактеристични за старачке болести.

У првој посети Призрену били смо гости Фестивала, поводом интернационалног дана Рома. Заједница Рома у призрену исповеда Ислам и такође је врло угрожена од стране Албанаца.

КЛОКОТ

Налази се на путу Урошевац (Farizaj – данашњи назив) – Гњилане.

Нашу посету обележило је убиство испред стамбене зграде. Присуствовали смо истрази убиства, коју је вршио италијански КФОР.

Иначе ово село има продавнице, основну школу и добило је и нову радио станицу. Деца која похађају средњу школу иду аутобусом који вози Албански возач и немају адекватну заштиту. Млади се у селу друже искључиво по својим домовима. Срби овде не излазе у поља и не обрађују своје њиве осим на сопствени ризик, пошто су на мети снајпериста. Овом и околним селима недостају лекари - акушери па је интервенција касна и неадекватна, као случај када амерички КФОР није обезбедио пратњу па је породиња из овог села пребачена грешком у гњиланску болницу, где је изгубила бебу.

Црква се налази на улазу у село, опасана је жицом, где је уједно стациониран амерички КФОР, и није препоручљив одлазак до ње јер се налази на прометном путу. Испред цркве је аутобуско стајалиште, и место за ауто-стоп које једино користе Албанци.

Становници овог села гаје велико очекивање од повратка ВЈ у сектор безбедности Б, јер се тако скраћује зона коју контролишу Албански терористи.

ЦЕРНИЦА

Церница је мешошовто село-кроз албански део стиже се у српски део села у коме живи 430 људи. Село обезбеђује амерички КФОР, стациониран у средини села. Позадину села чине брда, где се налазе њиве мештана у које не иду јер се не осећају безбедно, на мети су снајпериста. Живот у овом селу одвија се, већ две године, на тргу који није већи од квадрата пет пута седам метара, где се састају старији и где се играју деца. На овом тргу убијена је девојчица док се у поподневним часовима играла са другом децом. Пришао јој је Албанац и из непосредне близине, пиштољем, усмртио дете на очиглед друге деце. Деца иначе иду у неку врсту импровизоване школе, где програм саставља сам учитељ. Школу похађа 23 ученика различитих узраста на истовременој настави.

Становници овог села немају никакве приходе, не иду на посао и не обрађују њиве јер су стална мета албанских терориста из другог дела села.

Хране у овом селу понестаје, укупне залихе су довољне за још два месеца. Међународни Црвени крст је престао да прослеђује помоћ, последња хуманитарна помоћ упућена је овом селу од стране Care International у вештачким ђубривима и семенима за сетву. Дефицитарни су брашно (30 тона), уље, подмладак за сточни и живинарски фонд и учбеници.

Ово место посећују углавном италијански карабињери. Комуникација ван села је отежана јер не постоји радио-станица, ни једна телефонска линија нити мобилна телефонија. Становници овог села не могу да прате ни један ТВ програм из Србије. Село обезбеђује амерички КФОР који је пасиван и углавном има негативан став према захтевима из ове месне заједнице. Тако је било у случају да када КФОР замољен да обезбеди пратњу мештанина до Гњилана, да би се купила погребна опрема за човека који је преминуо тог дана, захтев је одбијен уз образложење да је захтев требало да буде поднешен 48 сати раније?!

Нико од званичних органа са српске стране, пре нас, није посетио ово место у последње две године.

ПЕЋ

Пећ је данас без српских становника, у граду је остала само једна Српкиња док их је пре рата било 35 000. Иако исељен, станови, локали и земља Срба овде нису продавани и о њима однедавно води бригу организација Habitat која врши попис и контролу над овим некретностима. Нове становнике града чине Албанци из околине и у већем броју дошљаци из Албаније.

Пећ је град у коме је потпуно регулисан живот нових становника- раде бутици, раде фабрике, играју се фудбалске утакмице на градском стадиону и сл. Сва српска имовина је покрадена, локали су нетакнути али заузети од стране Албанаца. Рекламе и панои по целом граду су на албанском, не постоји ни један траг ранијег живота.

ПЕЋКА ПАТРИЈАРШИЈА

Сам манастир је добро обезбеђен од стране италијанског КФОР-а (осматрачнице и пунктови на четири места око манастира). У манастиру живи око петнаестак монахиња и десетак становника. Ближа већа група Срба живи у селу Гораждевац, пар километара од Пећи. Манастир је смештен на обали реке Пећка Бистрица што чини сам улаз у Руговску клисуру. Са те стране реке Албанци имају пролаз поред манастира, тако да често пролазе тим путем до познатог градског излетишта, користећи сваку прилику да прете монахињама. Италијански КФОР је појачао контролу на улазу у манастир тако да се чека на полчасовну проверу већ раније најављиваних посета.

ДЕВИЧ

Манастир Девич - Дреница налази се поред Србице. До манастира је изузетно тешко доћи јер се пролази кроз Клину и изоловану албанску енклаву у Метохији. Манастир датира из 1434. године иако је скромно опремљен албански терористи су у потрази за могућим сакривеним благом разбијали комад по комад намештаја, разбили су лустер, олтар и оштетили икону- слику Св Петке на коју су ножем урезали УСК. Монахиње су преживеле напад тако што су се закључале у једну мању просторију и сачекале да напад прође. Манастир данас обезбеђују војници руског КФОР-а. Братство манастира Дечани је преузело бригу о овом најизолованијем манастиру.

ГОРИОЧ

Манастир Гориоч се налази у брду изнад Истока (кога су Срби напустили као и целу околину), тако да се монаси из овог манастира крећу искључиво ноћу кроз град у коме су Албанци. Манастир обезбеђује шпански КФОР. Зидине овог манастира прекривене су врећама са песком и снајпреским гнездима упереним у подножје, односно на град Исток. Овде се повремено прима сигнал мобилне телефоније и то је, осим личних контаката, једина комуникација са спољним светом.

ВИСОКИ ДЕЧАНИ

У манастиру обитава тридесет монаха врло добро их обезбеђује италијански КФОР. Манастир врло радо сваког четвртка за време служења Канона светом краљу Стефану Дечанском посећује више од стопедесет људи махом италијанских војника који присуствују литургији. Живот и рад у манастиру је врло добро организован, а на питања треба ли им нешто, монаси одговарају: „Људи да се врате“. Манастир је за време НАТО агресије збринуо око 200 Албанаца, махом жена и деце из оближњег Дечана.

ЛЕПОСАВИЋ

Лепосавић је општина на северу Косова и Метохије. Припада већој српској територији, и заједно са Косовском Митровицом и Зубиним Потком чини јединствену територију на којој живе Срби. Комуникација унутар енклаве је безбедна, као и комуникација са Србијом. На територији општине делује више политичких партија које се сврставају у две струје. Различити су им ставови у којој мери треба сарађивати са присутном међународном заједницом. Приближавање ове две опције које делују на територији општине Лепосавић изгледа немогуће али охрабрује чињеница да су обе струје подржале нашу иницијативу да се састанак свих политичких представника Срба са КиМ организује.

У разговорима са становништвом Лепосавића дошли смо до закључака да акција треба да буде подржана и од шире српске јавности. Њихово је мишљење да треба апеловати на власти у Београду, јер се становници овог места осећају одбачени и заборављени од Србије.

Телефонске линије на територији општине су преоптерећене и свакодневно се дешава да је телефонска комуникација немогућа. Мобилни телефони не функционишу јер нема сигнала. Та комуникација је могућа или рано ујутру или касно увече.

РТВ-сигнал се види на територији општине те информативно-медијска блокада на овом делу Косова и Метохије не представља проблем. Поред присутности телевизијског и радио програма из централне Србије постоји и локална РТВ.

Трупе КФОР-а које су смештене у месту су из Белгије и нема већих притужби на њих. Сарадња са њима је могућа и они су спремни на њу. Највише користи од међународне заједнице имају они који и сарађују са њима. А то су разне невладине организације. Мали број Срба је успео да покрене такве организације, те предности овог сектора највише користе Албанци. Срби који сарађују са Међународном заједницом углавном су се усредсредили на коришћење пратњи КФОР-а, али су и успели да издејствују и РТВ станицу као и друге донације. У разговору са официрима и војницима из белгијског КФОР-а закључили смо да нису непријатељски расположени према Србима. Белгијски КФОР стоји на располагању што се тиче пратње људи и пребацивања помоћи у српске енклаве.

Извештај поднела канцеларија Народног Покрета Отпор! Нови Сад

ОТПОР!-КОСОВО

ПРЕДЛОГ АКТИВНОСТИ

Због нових околности које битно мењају даљи ток активности на КиМ, а то су потписивање документа за привремену самоуправу на Косову и одржаног састанка највиших представника власти са политичким лидерима косовско-метохијских Срба, наше деловање усмеравамо ка новим циљевима.

Заједнички састанак политичких опција које делују на КиМ са председником СРЈ Војиславом Коштуницом, премијером Савезне Владе Зораном Жижићем, премијером Владе Републике Србије Зораном Ђинђићем и министром правде Владаном Батићем, који је одржан у Београду 18. 05. 2001. године, представља само први корак за решавање косовско-метохијског проблема. Свакако је битно да се ти састанци наставе али такђе сматрамо да се постизањем јединства свих политичких фактора у СРЈ постиже основа за исправно планирање активности везаних за овај део наше земље. Јединство које ми очекујемо није само на папиру у виду резолуција какву је скупштина донела 4. маја, нити у празним речима када се то квазијединство истиче. Косовски проблем није настао јуче, ни пре десет година већ треће много дуже и из тога можемо видети да га неће решити ни ова, ни следећа власт, нити било која партија или политичка организација. Тај проблем решиће тек наредне генерације. Да би њима обезбедили лакше и успешније решавање косовско-метохијског проблема требало би обезбедити исправан почетак, правилан старт и стратегију која ће довести до коначног циља. Због тога истичемо следеће:

ЈЕДИНСТВО

Када кажемо јединство свих политичких партија и опција, свесни смо чињенице да странке појединачно не могу израђивати стратегију наступа према МЗ, Албанцима, Србима, и уопште решавања косовско-метохијског проблема. Тиме би дошли у опасност да свака следећа странка која освоји власт примењује свој програм решавања тог проблема. Такође смо свесни времена које је потребно да се ситуација на КиМ реши у потпуности. Због тога тражитимо да све политичке струје, како на КиМ тако и у СРЈ заједнички праве стратегију. Апелујемо на власти у СРЈ, и Републици Србији да формирају тело које би се бавило само кризом на КиМ, а које би се састајало од експерата из одговарајућих области које би именовале странке. Предлажемо надлежним институцијама да идући састанак косовско-метохијских Срба са представницима власти у СРЈ и Србији буде одржан у форми својеврсног црквено-народног сабора у Грачаници, као симболу опстанка и останка Срба на КиМ.

ДИПЛОМАТИЈА

Сматрамо као неодложну неопходност да се што пре отпочне са формирањем једног добро организованог лобија у САД, таквог какав поседују све озбиљне државе на свету а које очекују да неко заступа њихове интересе на за то на жалост најважнијем месту америчком конгресу. Располажемо информацијама да за то постоје заинтересовани људи у нашем расејању, који су чак спремни да уложе сопствени новац у један такав подухват, али захтевају да иза њих стане држава са својим ауторитетом. Наше је мишљење да би за покровитеља таквог лобија највише одговараљо сам председник Коштуница.

ОТПОР! ИНЦИЈАТИВЕ

Иако сматрамо да би државна активност на следећем плану имала већу тежину ми ћемо као Народни Покрет Отпор предузети следеће:

-Достављање извештаја о систематском кршењу људских права на Космету председавајућем Савета Безбедности, Министарству спољних послова земље која председава СБ, седишту НАТО-а у Бриселу, Европској Комисији и Секретеријату за Спољне Послове у Вашингтону.

-Обраћање господину Дејану Шаховићу амбасадору СРЈ при УН, као припрема за поновно сведочење у УН представника цркве и косовско-метохијских Срба о тренутном стању на КиМ и постављање изложбе на тему „Распето Косово" у холу зграде УН

-Позив господину Јиржију Динзбиру- специјалном известиоцу УН за људска права да хитно посети српске енклаве на КиМ.

-Позив надлежним из СРЈ и Републике Србије за хитан разговор са КФОР-овим шефом мисије о појачању безбедности Срба на КиМ.

-Позив надлежнима из СРЈ и Републике Србије да инсистирају код УНХЦР-а на пројектима за повратак расељених лица са КиМ и изградњу порушених кућа на шта је УНХЦР обавезан.

-Захтевамо да се све релевантне институције СРЈ и РС хитно укључе у решавање проблема несталих лица уз одговарајући дипломатски притисак на све међународне институције које се баве питањем несталих лица. Такође захтевамо да се држава више укључи у хуманитарни рад на КиМ.